

der staar bag den, ikke Ret til at lade Børnene undervise i Kristendomskundskab, saaledes som de vil, og med de Bøger til Grundlag, som de vil? Hvordan har nu Ministeren besvaret disse Spørgsmaal? Det fremgaar af en Skrivelse af 30. April d. A. Det hedder i denne Skrivelse for det første, at Ministeriet maa holde for, at „der, for saa vidt angaar de Privatskoler, der søger Statsunderstøttelse, maa være Adgang for Skolekommissionen og dennes enkelte Medlemmer til ogsaa udenfor de aarlige Eksaminer at komme til Stede i Skolerne og gøre sig bekendt med Undervisningen, for saa vidt de maatte finde det nødvendigt for at kunne afgive det i Lov af 27. Maj 1908 § 6 andet Stykke befalede Skøn om, hvorvidt Skolen giver en Undervisning af den Beskaffenhed, at Skolen kan komme i Betragtning ved Statstilskuddets Fordeling, og om dens Virksomhed særlig taler for at give den Tilskud af det Beløb, som staar til Ministerens Raadighed“. Det er altsaa Ministerens Svar. Han erklærede i samme Skrivelse, at Præsten ikke har overtraadt sin Kompetence. Jeg havde sat mere Pris paa, om den højtærede Minister havde givet den paagældende Præst noget i Retning af en Næse. Det er ikke underligt, at Friskolerne føler sig noget ængstede ved denne Afgørelse. En Skolekommission, der er en Friskole fjendsk, kan altsaa efter denne Skrivelse indfinde sig i Skolen, saa tidt den vil og finder det nødvendigt. Den kan forstyrre Skolens Gerning ved at komme der Gang paa Gang. Jeg er nu heller ikke sikker paa, at den højtærede Minister har Ret i sin Fortolkning af den Paragraf i Loven af 27. Maj 1908, som Ministeren støtter sig til. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han agter at holde fast paa den Fortolkning, som han har brugt i den nævnte Skrivelse.

Det Svar, som Ministeren gav paa det andet Spørgsmaal, beviser heller ikke, at Ministeren er nogen særlig varm Ven af Frihed paa Skolens Omraade. Det hedder nemlig fremdeles i den nævnte Skrivelse: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan kræves Undervisning i Katekismus, bemærkes, at den kristelige Børnelærdom, som den indeholdes i Hovedstykkerne i Luthers lille Katekismus, maa kræves lært af Børnene, men hvilke Midler

man i dette Øjemed benytter, maa da overlades til Skolen at bestemme“. Ministeren kræver altsaa, at Luthers lille Katekismus eller Hovedstykkerne af denne skal læres af Børnene, og det vil vel sagtens sige læres udenad. Jeg kunde have Lyst til ogsaa her at spørge, om Ministeren agter at fastholde dette Krav, og jeg tror at turde forsikre Ministeren om, at fastholdes det, er der mange Friskoler og Forældre, der staar bagved Friskolerne, der langt hellere vil undvære den Statsstøtte, de kan faa, end at de skulde føle sig tvungne til at lade Undervisningen i Religion foregaa paa en bestemt Maade og med ganske bestemte Bøger som Grundlag (Afbrydelse af *Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet*). Ministeren siger, at det er ikke forlangt. Det skulde glæde mig, om Ministeren kunde give mig det Svar, naar han skal svare mig, og jeg vil gerne spørge, hvordan Ministeren forener dette sit Standpunkt i den nævnte Skrivelse med den ministerielle Skrivelse af 6. April 1900, som angiver, hvorledes Undervisningen skal gives i Folkeskolen. Efter min Mening viser denne Skrivelse, at daværende Kultusminister Sthyr havde langt mere Sans for Frihed paa det aandelige Omraade end den nuværende Minister (*Ellinger*: Han var ogsaa god Højremand!) Det var han, det har det ærede Medlem Ret i. Men det er lidt trist at skulle angribe Ministeren herfor. Jeg tænker vel, at Ministeren vil hævde, at han er Medlem af en i særlig Grad frisindet Regering; og det er trist i dette Øjeblik at skulle angribe Ministeren, thi vi staar jo midt i Arbejdet for Udvidelsen af vor politiske Ret og Frihed, og det er ikke heldigt, om vi samtidig skulde gøre Tilbage-skridt i Frihed paa det aandelige Omraade. Det skulde ikke gerne være saadan, at Ministeren skulde kunne paabyde Friskolernes Forældre, hvorledes deres Børn skal undervises i Religionskundskab, det maa blive Forældrenes Sag. Den Tiltro maa man have til dem fra Statens Side.

Der er et andet Punkt i denne Skrivelse, som jeg til sidst skal omtale. Ministeren hævder fremdeles i den nævnte Skrivelse, at en Valgmenighedspræst kun kan give de Børn Vidnesbyrd for Religionskundskab, hvis Forældre er Medlemmer af